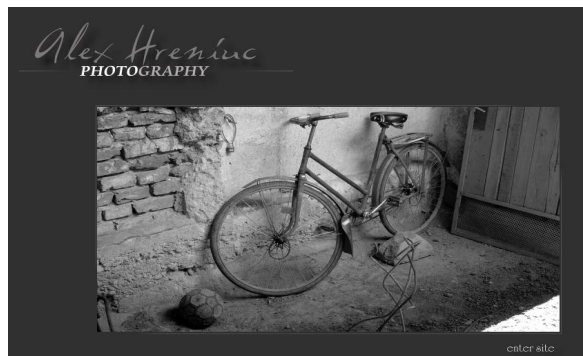

(1001) O mie și una imagini după Chip și Asemănare. Imaginație. +/- 5% vocabular

„Despre mine nu sunt prea multe de spus...” – astfel începe prima frază din autoportretul autorului care, cu siguranță, simte că îi este mai lesne să exprime ce-și dorește și chiar mai mult prin intermediul camerei obscure, o continuare atât de naturală a propriului corp fotografic ce tinde să asigure caracterul ludic al formelor reprezentate subiectiv.

Site-ul „fotopersonal” al cărui unic proprietar este, reprezintă un suport media ce ține loc de orice interpretare evazivă și eronată a propriei imagini. **Fotografiile alese, instantanee ce încremenesc însăși realitatea văzută prin lentilele convex-umane ale unui altruism ce ar supăra până și pe Dumnezeu.**

www.alexhreniuc.ro

Limitat și prost din punctul de vedere al discursului scris, stereotip transformat într-o însușire proverbială a inginerului cu privire inteligentă („sunt student la Calculatoare [virgulă] anul V [virgulă sau nu] la Politehnica din Timișoara”), cel mai bun prieten al...realității, **neiertător însă cu formele și sensul magic, aproape ocult, al reprezentării optice.**

O imagine valorează cât o mie de cuvinte! Când răsfoiești albumele, devine imposibil să nu pricepi că, în astfel de cazuri, imaginile ar putea depăși vocabularul restrâns al celor o mie, iar semnul de întrebare se așează timid la sfârșitul propriei nelămuriri: *Și atunci, eu cât valorez?! Cam cât o imagine de-a ta...*

O imagine, da, adicătelea **formă sensibilă a unui obiect sau subiect**, reprezentarea lui, „lucrul” (uneori mecanic!) prezentat conștiinței. Puterea ei, a imaginii, ca **forță în stare naturală a unei funcțiuni ce asigură capacitatea efectivă de a provoca reacția imediată sau o acțiune premeditată**. O acțiune de tip declanșator ce obligă să fie considerată drept sigură sau probabilă deopotrivă, de care nu se îndoiește atunci când acționează, dintr-un clic, întreg procesul fotografic.

O forță a imaginației, a atenției la detaliu. A imaginii în sine și de sine capacitate de forță imediată spre a ne convinge să acționăm, la rândul nostru, într-o schemă motric-senzorială grație căreia reacții musculare se întortochează pe și în interior. Așadar, impactul imaginii ține mai întâi de suportul pe care se sprijină realitatea sentimentului provocat: nu ne îndoim de ceea ce vedem (ce ni se arată!). O realitate imediată obiectivului prin care artistul observă, prejudecată a conformității între reprezentarea **Sensibilului** și ființa lucrurilor surprinse: o iluzie reală, ca și cum între reflexie și model nu ar exista nicio distincție.

Artistul reușește să surprindă obiectele și subiectele, să le redea, să le creeze **după Chipul și Asemănarea Lui**, conștient de faptul că dominația imaginii asupra Spiritului se poate confunda cu eficacitatea unei veritabile arme de război.

Alexandru Hreniuc ne învață, pas cu pas, imagine după imagine, să distingem vizibilul de intangibil, ne ajută să deslușim, să citim, tocmai cele până-ntr-o mie de cuvinte ce o fotografie le-ar putea evoca într-un cotidian fotografic ce-l împărtășim. Noi, cei din **Generația Imaginilor**.

Autorul pare că se joacă cu posibilitatea unui „zoom” ce permite să ne clarificăm sau eliminăm dintr-o atingere tot ceea ce nu vrea să arate.

A fotografia înseamnă a crea imagini. Unii o fac pentru a exprima speranță, pentru a picta emoție. Alții pentru a influența și cei mai mulți comit nimic mai mult decât o reprezentare a acțiunii. O fac pentru a se exprima, pentru a împărtăși idei sau viziuni cu un public demult inițiat sau încă neofit. **Alex Hreniuc atinge, gădilă uneori, chiar deranjează.**

De-a lungul itinerariului fotografic, pozele realității sunt transformate în veritabile tablouri ce invită la călătorie. Reuniune de culturi diferite dintr-un spațiu și timp ale căror latitudine este fluidă.

Autorul călătorește împreună cu fiecare individ din publicul căruia i se adresează. Două bilete, dus-întors, prin Materie, printre siluete și peisaje. Atribuie imaginilor o dimensiune dincolo de cadrul lor.

Face fotografii ce vorbesc singure (nu în sens patologic!), ce-și povestesc de la sine propria istorie, povestită, repovestită sau doar imaginată de-atâtea ori. **În spatele fiecărei imagini stă el, Artistul, și scenariul pe care tot el l-a inventat „ghicind” realitatea.**

Smulsă din contextul imaginat, fiecare poză ar putea să-și ducă propria existență. Iar Autorul să continue! **Să immortalizeze până și absența, cadru după cadru...**

P. S. : Există oare o satisfacție mai mare pentru un bărbat-fotograf-din-pasiune decât jocul unghiurilor cu nuditatea unei femei frumoase?! Psssst! Liniște, vă rog, se fotografiază...

MAC – MAC

<http://moravudevest.wordpress.com>

